

ROQUES DE BENET

MAS-COLOMER (MD) 245m

Oberta per Jaume Mas i Jordi Colomer l'any 1963.

Clàssica de la zona reequipada amb parabolts. Atlètica i espectacular, roca sanejada. Ombra fins al migdia.

Material: 16 cintes, joc de Camalots, tascons i estrep.

Una de les grans clàssiques dels Ports, la Mas-Colomer, encerta el camí més lògic per guanyar La Llastra, una enorme agulla adossada al vessant nord-oest de les Roques de Benet.

Hi ho fa amb l'elegància de l'escalada clàssica, anant a buscar una rectilínia cicatriu que ens deixa a mitja paret per després fer una marrada espectacular que aboca al buit. Els llargs superiors són aeris, colofó d'una ascensió de categoria.

- Via: Mas-Colomer
- Zona: Ports de Besseit – Roques de Benet
- Dificultat: V+/Ae (MD)
- Dificultat obligada: V/Ae
- Llargària: 245 metres
- Grau d'exposició: Mitjà
- Grau de compromís: Mitjà
- Equipament: Via semi-equipada amb parabolts, claus i ponts de roca
- Material:
- Orientació: Nord-oest
- Valoració:****

Aproximació:

Sortint de l'Horta de Sant Joan desemboquem a la carretera que va d'Arnes a Prat de Compte, tombem cap a Arnes i de seguida hi ha un desviament a mà esquerra direcció als Estrets. Prenem aquesta pista fins un trencall a mà esquerra (direcció Ports). Continuem fins un trencall on surt una altra pista a mà esquerra amb una tanca. Deixem el vehicle en aquest punt i continuem a peu fins que trobem una fresa que amb intuïció ens mena a peu de via.

La via:

La podem dividir en dues parts, la primera, fins a la R4 de fissures i la segona més plaquera. El primer llarg segueix una mena de canal/xemeneia amb un pas d'allò més curiós (on trobarem l'única expansió de la tirada. La segona tirada és un flanqueig amb roca a controlar. El tercer és potser el millor llarg, tirada de 50 metres resseguint una fissura atlètica amb algun pas concentrat més difícil; a mig llarg hi ha una reunió.

La següent tirada, més fàcil, fa una marrada a esquerres molt espectacular. El cinquè llarg s'inicia en Ae per de seguida enfilem una curta bavaresa que ens mena al peu d'una altra placa monolítica; diuen 7a+ en lliure. El sisè és una interessant tirada sobre placa, tota assegurada i sobre bona roca. La darrera tirada marxa a la dreta a buscar un esperonet. Els darrers metres estan protegits per claus que costen una mica de veure.

Descens:

Des del final de via anem a buscar la paret que tenim davant. A l'alçada del coll marxem a mà dreta per unes terrasses força espectaculars fins arribar a una canal que remuntem. Un cop a dalt marxem a mà dreta i de seguida trobarem unes fites que ens porten a una nova canal que descendim, continuem per terreny fitat fins arribar a la pista, continuació

de la que em pres per arribar. Només em de descendir per aquesta fins trobar el trencall on hem estacionat el vehicle.